

A: justits

Balvig: Enkel løsning på ungdomskriminalitet

26. maj 2016 kl. 5:00 | 0 kommentarer

DEBAT: Børne- og ungdomskriminalitet opstår ikke ud af den blå luft. Vi kender i vidt omfang årsagerne og ved derfor, hvilke tangenter der skal trykkes på, hvis vi vil kriminaliteten til livs, skriver Flemming Balvig, professor emeritus.

Af Flemming Balvig

Kriminolog og professor emeritus ved Københavns Universitet

Regeringen har varslet, at den, inden sommeren er gået på hæld, vil komme med et udspil, der har som formål at mindske andelen af børn og unge, der gentagne gange begår alvorlig kriminalitet ['den hårde kerne'].

Man har givet sig selv et år til at udarbejde dette udspil, og man har tilkendegivet, at alt som udgangspunkt er 'tilladt'. Man har også tilkendegivet, at det så vidt muligt skal være evidensbaseret, det vil sige 'bevist', at de tiltag, man vælger, virker.

For mig at se er den videnskabelige del rimeligt velbelyst, forbavsende enkel, og, tror jeg, ganske velkendt. Vi kender i vidt omfang årsagerne til den alvorlige kriminalitet og ved derfor, hvilke tangenter der skal trykkes på, hvis man vil mindske den.

FAKTA**CITAT****LINKS PÅ ALTINGET**

Børne- og ungdomskriminalitet opstår ikke ud af den blå luft eller beror på en medfødt dårlig moral. Den er en funktion af, at der er noget i børns og unges situation og udvikling, der har *skubbet* til dem, og noget, der har *trukket* i dem.

Familieforhold og skole

Det, der skubber nogle børn og unge ud i alvorlig kriminalitet, er – surprise, surprise – først og fremmest problematiske familieforhold og et problematisk forhold til skolen. En tidligere dansk undersøgelse af faktisk kriminalitet blandt 14-15-årige viste blandt andet, at alle de børn og unge, der havde den mest problematiske familie- og skolerelation, havde begået relativt alvorlig kriminalitet, mens det ikke var tilfældet for et eneste af de børn og unge, der havde de bedste relationer til familie og skole.

Tydligere kan det vel ikke være? Den store udfordring er således af praktisk og social karakter: Hvilke tiltag vil man sætte i værk for at sikre, at flere børn og unge end i dag – og såvel forebyggende som reaktion på eventuel kriminalitet – under deres opvækst vil få nære, tilgængelige støttende og stabile voksenkontakter, som de har tillid til, samt tiltag, som kan sikre, at de kommer i skolen/uddannelsen og fungerer/trives der?

Børn og unge er nærmest per definition meget kortsigtede i deres livshorisont og i langt højere grad end voksne lette at friste. Det trækker i [særlig grad] børn og unge, når der findes muligheder for at foretage sig ting, der kan give dem en oplevelse, social anerkendelse og/eller fortjeneste – uanset om det så er lovligt eller ej.

Gør det vanskeligere at stjæle, slå og bedrage

Betydningen heraf ses bedst af udviklingen de senere år, hvor børne- og ungdomskriminaliteten er faldet, primært som en funktion af at det er blevet vanskeligere at stjæle [transportmidler, i butikker osv.]. Fristelsespresset er mindsket markant. Det, vi nu har behov for for at komme videre, er praktiske tiltag, der gør det endnu vanskeligere at stjæle, slå og bedrage, og det kan sagtens gøres på måder, så det ikke genererer vort liv i øvrigt.

Den elektroniske ratlås og dens bidrag til, at det er meget sikrere at have en bil i dag end for 50 år siden, er et godt eksempel. Den koster ganske vist lidt, men generer i øvrigt ingen i det daglige. Det øger fristelsespresset, hvis det stjalne med videre kan sælges, så det er ligeledes vigtigt med tiltag, der kan reducere markedet for afsætning af tyvegods med videre [hæleri].

Legalisering af hasmarkedet

Og så hører det med i kassen af nødvendige tiltag, at man alvorligt mindsker den mulighed, der ligger i at tjene mange og hurtige penge på et illegalt narkotikamarked, ikke mindst hashmarkedet. Før eller siden får vi alligevel en eller anden form for legalisering, i hvert fald af hashmarkedet. Og nej, det forholder sig ikke bare sådan, at den hårde kerne af unge så i stedet går ind på det illegale olie- eller våbenmarked. Især ikke hvis man sørger for, at dette ikke er det

eneste, der sker.

I sammenhæng med de her nævnte forhold betyder det meget mindre, hvordan man i øvrigt reagerer på kriminaliteten, når den opstår, men børn og unge skal have forklaret, at det, de har gjort, er forkert; de skal undskylde sig ('sone') via konfliktråd og så videre, og i visse tilfælde skal/kan de 'afsone' i form af tjenester (over for ofre eller samfund). Alt dette klares bedst af og bør foregå i 'civilt' socialt regi – så længe det er børn og unge, det drejer sig om – det vil sige til og med det 17. år.

debat@alinget.dk

Straf

Flemming Balvig

Prøv A: justits gratis i 14 dage

- Artikler
- Debat
- Politisk kalender
- Spørgsmål og svar

GRATIS PRØVEABONNEMENT

Facebook

Twitter

LinkedIn

Email

Mere...

0 kommentarer [Skriv et svar ↓](#)